

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al reclamantei

Utilizarea neautorizată a datelor reclamantei în vederea aprobării bicarbonatului de sodiu ca substanță de bază aduce atingere dreptului său de proprietate intelectuală, astfel cum este prevăzut la articolul 17 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului protecției informațiilor comerciale confidențiale

Utilizarea neautorizată a datelor reclamantei în vederea aprobării bicarbonatului de sodiu ca substanță de bază aduce atingere, deopotrivă, protecției informațiilor comerciale confidențiale prevăzută la articolul 7 din cartă.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului general privind egalitatea de tratament

Utilizarea neautorizată a datelor reclamantei în vederea aprobării bicarbonatului de sodiu ca substanță de bază încalcă de asemenea principiul egalității de tratament. În condițiile în care reclamanta a trebuit să efectueze investiții de o amploare considerabilă pentru a colecta datele necesare unei autorizări, acestea au fost utilizate de pârâtă în profitul unor terți care nu au fost obligați să îndeplinească aceste cerințe.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime

În sfârșit, utilizarea neautorizată a datelor reclamantei în vederea aprobării bicarbonatului de sodiu ca substanță de bază conduce la o încălcare a principiului protecției încrederii legitime. Reclamanta s-ar fi putut aștepta în mod legitim ca datele referitoare la produsul fitosanitar VitiSan[®] să fie utilizate numai cu respectarea protecției datelor.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, p. 1).

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2015 – Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft și alții/Comisia

(Cauza T-750/15)

(2016/C 059/54)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Germania), RWE Power AG (Essen, Germania), Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Germania) (reprezentanți: U. Karpenstein, K. Dingemann și M. Kottmann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei C(2014) 5081 final adoptată de Comisie la 23 iulie 2014 în procedura privind ajutorul de stat SA.38632 (2014/N) (ex 2013/NN) – Germania – EEG 2014 – modificarea legii privind energia electrică din surse regenerabile, în măsura în care califică drept ajutor de stat regimul aplicabil instalațiilor existente destinate auto-aprovizionării, vizată de articolul 61 alineatele 3 și 4 din Legea EEG 2014 și în care, la punctul 5 a doua liniuță (p. 75), aceasta nu declară regimul amintit compatibil cu piața internă decât până la 31 decembrie 2017;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv: lipsa unui avantaj selectiv în favoarea anumitor întreprinderi

- Prin intermediul primului motiv, reclamantele susțin că decizia atacată califică în mod greșit regimul aplicabil instalațiilor existente destinate auto-aprovizionării cu electricitate (articolul 61 alineatele 3 și 4 din Legea EEG din 2014) drept măsură selectivă și, prin urmare, ajutor de stat.

2. Al doilea motiv: lipsa resurselor de stat

- Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că ajutorul în favoarea energiei electrice din surse regenerabile finanțat prin suprataxa EEG nu este alimentat prin resurse de stat, ci din resurse private. Nici colectarea, nici utilizarea supratexei EEG nu ar fi constant sub control public – astfel cum se impune în jurisprudență. Pe de altă parte, dispozițiile în cauză nu ar greva bugetele publice întrucât volumul total al supratexei EEG nu ar fi diminuat prin scutirea auto-aprovizionării efectuate grație instalațiilor existente.

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2015 – Luxemburg/Comisia

(Cauza T-755/15)

(2016/C 059/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: D. Holderer, agent, și D. Waelbroeck, S. Naudin și A. Steichen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca admisibilă și fondată;
- cu titlu principal, anularea Deciziei Comisiei din 21 octombrie 2015 privind ajutorul de stat SA.38375 pus în aplicare de Marele Ducat al Luxemburgului în favoarea Fiat;
- cu titlu subsidiar, anularea Deciziei Comisiei din 21 octombrie 2015 privind ajutorul de stat SA.38375 pus în aplicare de Marele Ducat al Luxemburgului în favoarea Fiat în măsura în care dispune recuperarea ajutorului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE întrucât Comisia nu ar fi făcut dovada selectivității deciziei fiscale anticipative în litigiu.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE și pe obligația de motivare a Comisiei, întrucât aceasta nu ar fi făcut dovada unui avantaj, nici a unei restrângeri a concurenței.